

Modele ale managementului clasei de elevi

Managementul înseamnă a face față unor complexități, bazându-se pe o bună organizare a complexelor conglomerate, aducând consistență unor dimensiuni fundamentale precum calitatea sau profitabilitatea.

Fiind una dintre cele mai vechi arte și cele mai noi științe, managementul este prezent în multe domenii răspunzând unor necesități crescânde de organizare, coordonare, conducere dar și de reușită a activității din societatea post-modernă.

Managementul educațional se conturează ca o știință interdisciplinară compusă din psihologie, pedagogie, sociologie, filozofie, economie, științele comunicării, științele rezolvării conflictelor.

Managementul clasei de elevi are funcții identice cu cele ale managementului educațional: de proiectare, organizare, coordonare, consiliere, conducere, evaluare a activității educaționale și a factorilor educaționali la nivelul clasei de elevi, fiind o reflectare a managementului educațional la specificul clasei de elevi.

Principiile managementului clasei sunt: îmbunătățirea condițiilor învățării; prevenirea stressului profesorilor și elevilor; creșterea timpului petrecut în sarcina de învățare; diminuarea timpului destinat controlului comportamentelor distructive; implicarea elevilor în activități care să le solicite participarea activă .

Rolul de conducător asumat de educator în impunerea și urmărirea respectării regulilor, asociat cu gradul de libertate acordat elevilor, au constituit nucleul controverselor pedagogice în interpretarea disciplinei școlare. Permisivismul și autoritarismul au constituit controverse de-a lungul istoriei și sunt construite în teorii distincte în cadrul pedagogiei moderne și contemporane.

Teoria disciplinei permisive își are originea în concepția lui J.J. Rousseau, conform căreia constrângerea exterioară înăbușă manifestările spontane ale copiilor, potrivit tendințelor și trebuințelor lui naturale și construirea personalității sale.

Concepția lui a fost reluată în secolul nostru în cadrul teoriei „educației noi” ai cărei reprezentanți au fost: J. Dewey, Maria Montessori, E. Claparede și care-și propune să reformeze educația din școală în concordanță cu cerințele elevului.

Teoria disciplinei autoritare se referă la faptul că natura umană este prin esența ei predispusă spre manifestări negative și pentru atenuarea și frânarea lor sunt necesare măsuri severe de constrângere.

Reprezentantul acestei teorii este germanul Herbart, care introduce conceptul de guvernare, incluzând o serie de acțiuni, menite să disciplineze copilul și să-l determine să respecte ordinele și dispozițiile educatorului.

În concluzie, autoritatea și libertatea sunt două laturi complementare ale disciplinei, iar menținerea echilibrului dintre ele, reprezintă funcționalitatea optimă a acesteia.

Mecanismele de-a preveni, interveni și rezolva problemele disciplinare presupun anumite intervenții ale cadrului didactic, strategii manageriale.

Succesul unui management al clasei presupune și prevenție înainte de dezvoltarea situației problematice.

Cadrele didactice cu experiență argumentează faptul că un obiectiv important în primele zile de școală este acela de a institui un bun control asupra clasei de elevi.

Situațiile de criză educațională în clasa de elevi se referă la principalele tipuri de criză, în funcție de gradul de dezvoltare în timp, gradul de relevanță, după numărul subiecților implicați.

Fenomenele școlare în interiorul clasei pot constitui adevărate crize și anume: între elevi constând în certuri injurioase; profesori- părinți (denigrări, mituiri); inter-clase (prin conflicte deschise între colective).

Factorii care generează conflicte școlare: educația deficitară din familiile elevilor, evitarea părinților de-a comunica cu profesorul.

Evaluarea eficienței managementului clasei se referă gradul de implicare a elevilor în activitățile clasei și la volumul de timp alocat activităților de învățare.

Bibliografie:

Bursuc, B. (2007). Managementul clasei. Ghid pentru profesori și învățători. Editura Alpha MDN, Buzău. Disponibil online la <http://www.unicef.ro/wp-content/uploads/ghid-managementul-clasei-pt-pdf.pdf>, data consultării: 06.11.2012.

Iucu, R. (2006). Managementul clasei de elevi. Aplicații pentru gestionarea situațiilor de criză educațională. Editura Polirom, Iași.

Joița, E. (2000). Management educațional. Profesorul-manager: roluri și metodologie. Editura Polirom, Iași

Prof. învățământ primar Vladu Elena Otilia

Școala Gimnazială Nr.12, Tulcea

